

Sygn. akt 2271/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Wanecka

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Grochowska

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2013 r. w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **A. G.**

o zapłatę

1. oddała wniosek pozwanej A. G. o odrzucenie pozwu;
2. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 136.139,94 zł (sto trzydzieści sześć tysięcy sto trzydzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 7 września 2012r. do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 5.319 zł (pięć tysięcy trzysta dziewiętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. przyznaje adw. A. H. wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu pozwanej w wysokości 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) powiększone o 23% VAT, które należy wypłacić w całości ze Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Płocku.

Sygn. akt I C 2271/12

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2012r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. G. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zapłatę 136.139,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 września 2012r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że A. G. zawarła umowę kredytu z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. w dniu 13 czerwca 2008r. Ponieważ nie wywiązywała się z przyjętego na siebie zobowiązania, bank dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.. Na dzień 6 września 2011r. zadłużenie pozwanej wynosi 136.139,34 zł, w tym 85.499,82 zł z tytułu należności głównej oraz 50.640,12 zł z tytułu odsetek.

Uznając, że w sprawie brak podstaw do wydania zapłaty, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku.

A. G. wniosła o oddalenie powództwa. Zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia, podnosząc, że przedawnienie biegnie od daty zawarcia umowy kredytu. Ponadto zarzuciła, że sprawa została już prawomocnie osądzona,

skoro Sąd Rejonowy w Mławie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W jej ocenie odpowiedzialność za niezaspokojenie roszczeń banku ponosi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mławie, który prowadził egzekucję i powinien był zająć rachunek bankowy jej i współnika spółki cywilnej, z którym prowadziła działalność gospodarczą.

Sąd ustalił, co następuje:

A. G. w dniu 13 czerwca 2008r. zawarła z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu gotówkowego P. na cele konsumpcyjne w kwocie 95.000 zł na okres do 5 czerwca 2013r. W piśmie z 16 marca 2009r. bank wypowiedział pozwaną umowę, ponieważ wystąpiła zaległość w spłacie dwóch pełnych rat kredytu. (kopia umowy kredytu k: 94 – 97, kopia wypowiedzenia umowy kredytu k: 98)

W dniu 12 maja 2010r. (...) S.A. wystawiła bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), według którego na zadłużenie A. G. składały się: należność główna w wysokości 85.499,82 zł, odsetki za okres od 12 lutego 2009r. do 7 maja 2010r. w wysokości 19.854,89 zł, koszty związane z dochodzeniem należności 55,65 zł oraz dalsze należne odsetki od 8 maja 2010r. naliczane od kwoty 85.499,82 zł w wysokości 20% w stosunku rocznym. W dniu 7 czerwca 2010r. bank wystąpił z wnioskiem o nadanie mu klauzuli wykonalności. Sąd Rejonowy w Mławie postanowieniem z 21 czerwca 2010r. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. (kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) k: 99, wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k: 3 – 3v akt Sądu Rejonowego w Mławie I Co 1527/10, postanowienie Sądu Rejonowego w Mławie z 21 czerwca 2010r. k: 65 akt Sądu Rejonowego w Mławie I Co 1527/10)

Bank w dniu 12 lipca 2010r. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko A. G.. (kopia wniosku egzekucyjnego k: 146 – 147)

W dniu 14 czerwca 2011r. (...) S.A.w W.zawarła z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W.umowę sprzedaży wierzytelności, w tym również wierzytelności przysługującej mu w stosunku do A. G.. (umowa sprzedaży wierzytelności k: 18 – 34)

Wierzyciel 30 czerwca 2011r. cofnął wniosek egzekucyjny, ponieważ dokonał cesji wierzytelności. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mławie J. B. w tym samym dniu umorzył postępowanie egzekucyjne. (kopia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego k: 178, kopia postanowienia Komornika k: 179)

W piśmie z 25 września 2012r. Fundusz wezwał A. G.do spłaty wierzytelności, która na dzień 25 czerwca 2012r. wynosiła 134.139,94 zł. W dniu 6 września 2012r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...). (wezwanie do zapłaty k: 15, wyciąg z ksiąg rachunkowych k: 14)

A. G. ma 55 lat, jest wdową. Nie pracuje, jest zarejestrowana, jako bezrobotna, nie osiąga żadnych dochodów, utrzymuje się z zasiłków socjalnych. Pozwana nie posiada żadnego majątku. Nie ma dzieci na utrzymaniu. (bezsporne)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny, został ustalony na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy podnieść, że zarzut powagi rzeczy osądzonej, zgłoszony przez stronę pozwaną, jest niezasadny. Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt. 2 kpc Sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Sprawa, którą prowadził Sąd Rejonowy w Mławie toczyła się między (...) S.A.w W., a A. G., zatem (...) Fundusz Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny (...)Zamknięty w W.nie był stroną tamtego postępowania. Nie można również mówić o tożsamości roszczenia, wszak tamten proces dotyczył nadania klauzuli wykonalności, podczas gdy przedmiotem niniejszej sprawy jest żądanie zapłaty. W związku z tym Sąd oddalił wniosek A. G.o odrzucenie pozwu, stosując art. 222 kpc.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut przedawnienia. W myśl art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń

związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Należy zgodzić się z pozwaną, że w przypadku zobowiązań kredytowych roszczenia przedawniają się po upływie trzech lat, niemniej jednak pozostaje ona w błędnym przekonaniu, że termin biegnie od zawarcia umowy. Art. 120 § 1 kc stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zatem należy uznać, iż w tym wypadku biegnie ono od daty wypowiedzenia umowy, czyli od 16 marca 2009r.

Należy jednak wziąć pod uwagę, że bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt. 1 kc). Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu spowodowało przerwę w biegu przedawnienia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 stycznia 2004r. III CZP 101/03, OSNC 2005.4.58.). Kolejna przerwa została wywołana złożeniem wniosku egzekucyjnego 12 lipca 2010r.

W myśl art. 124 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Zatem licząc od 7 czerwca 2010r., a następnie od 12 lipca 2010r. przedawnienie nastąpiłoby 12 lipca 2013r. Powód złożył pozew przed jego upływem, mianowicie 7 września 2012r.

Podstawą prawną żądania powoda jest art. 509 kc i art. 69 ustawy z 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. 2012.1376 j.t.). Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. A. G. nie wywiązała się z warunków umowy zawartej 13 czerwca 2008r. Pozwana nie zaprzeczyła tej okoliczności, jak również nie kwestionowała wysokości zadłużenia. Powód, jako nabywca wierzytelności, nabył wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Sąd uwzględnił powództwo w całości, łącznie z żądaniem odsetek ustawowych od dnia 7 września 2012r., czyli od daty wytoczenia powództwa, stosując art. 481 i 482 kc.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w wysokości 5.319 zł (opłata od pozwu 1.702 zł + wynagrodzenie radcy prawnego 3.600 zł + opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 kpc.

Sąd przyznał adwokatowi A. H. wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu pozwanej w wysokości 3.600 zł powiększone o 23% VAT na podstawie § 6 pkt. 6 i § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. o opłatach za czynności adwokackie oraz ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461. j.t.).

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, stosując przytoczone wyżej przepisy prawa.